

ZONDAG 2 OKTOBER 2022
27^E ZONDAG DOOR HET JAAR.
HABAKUK 1,2-3;2,2-4 EN LUCAS 17, 5-10

VERKONDIGING

De omstandigheden rond de beide lezingen van deze dag zijn erbarmelijk. In allebei de teksten horen we hoe mensen door een overheerser hardhandig worden onderdrukt. De smeekbede van Habakuk: 'waarom laat Gij mij onrecht lijden ? 'is begrijpelijk. En het verzoek – of misschien anders gezegd – de bede van de leerlingen om meer geloof aan het adres van Jezus kan ik goed verstaan. Zowel de klacht van Habakuk als de bede van de leerlingen worden gehoord. Habakuk wordt geconfronteerd met een visioen van hoop. Het recht van de sterkste wordt niet meteen gekeerd, maar hij die gelooft in God mag er op rekenen dat zijn situatie ten goede zal veranderen. Er is toekomst voor wie in God gelooft, ook al is dat op dat moment onwaarschijnlijk. Deze kleine profeet krijgt de opdracht mee om te blijven geloven dat God – die kiest voor kleine mensen – de ware God is. Hierin geloven terwijl je land verpletterd wordt door een grootmacht is niet eenvoudig, daar kunnen in deze onze tijd de mensen in Oekraïne over mee praten.

In het evangelie van Lucas smeken de leerlingen Jezus om meer geloof, om meer vertrouwen. Ze denken dat hun kleine geloof te zwak is tegen de macht van de Romeinse overheersing. En Jezus geeft dan met een verrassen voorbeeld weer een nadrukkelijk antwoord: 'Als jullie een vertrouwen hebben, dat zo groot is als het kleinste zaad dat in de tuin gezaaid wordt, het zaadje van de zwarte mosterdboom, dan kun je een grote moerbeiboom verplaatsen. In deze onze tijd zouden we het misschien zo kunnen formuleren: als ons geloof zo groot is als een speldenknop, is dat voldoende om een statige eik te ontwortelen.

'Versterk ons vertrouwen' zo luidt de bede van de leerlingen. Als ons vertrouwen groter wordt, gaan we langzaam maar zeker inzien dat de boodschap van liefde die Jezus brengt een andere is dan het uiterlijke machtsvertoon van de Romeinse overheerser.

Die vraag van de apostelen: 'geef ons meer geloof ' stelt ons ook de vraag 'Wat is geloof '? Als je het ziet als een geheel van geloofswaarheden, lijkt het op een hoge, oude boom, met diepe wortels en veel takken en zijtakken. Ook de boom van de katholieke geloofsleer is hoog en breed vertakt. Er zijn veel takken waar we niet goed bij kunnen. De Catechismus van de Katholieke Kerk, die bijna 30 jaar geleden verscheen, telt maar liefst 2.865 nummers om alle takken en zijtakken in beeld te brengen. Het mosterdzaadje mag dan heel klein zijn, het heeft in zich om uit te groeien tot een grote struik. In die struik kunnen allerlei vogels zich nestelen en mens en dier kunnen re beschutting vinden tegen weer en wind. Als het mosterdzaadje eenmaal is uitgeschoten en begint te groeien, is van de kleinheid van het zaadje niets meer te zien. Als ons geloof zo klein is als een mosterdzaadje, maar met dezelfde groeikracht, dan zijn we in staat de wereld van aanzien te veranderen.

Wanneer Jezus het over geloof heeft, denkt hij niet aan een boom, maar aan een zaadje, het piepkleine mosterdzaadje. Geloof is een zaadje dat God in het hart van mensen legt. Jezus gebruikt voor 'geloof' trouwens een woord dat in het Grieks dicht bij 'vertrouwen' ligt. In een van de Bijbelvertalingen wordt het dan ook als volgt omschreven: 'al heb je maar vertrouwen als een mosterdzaadje....'hoe nietig het zaadje ook lijkt, wanneer het op goede bodem valt, komt het tot groei en maakt het geweldige krachten los.

Soms staan mensen zelf verbaasd over de kracht van het geloof. Nog niet zo lang geleden kwam ik iemand tegen die ik al lang niet meer had gezien en ontmoet. Zijn vrouw was onlangs overleden. Met Alzheimer had ze ruim 5 jaar in een verpleeghuis moeten doorbrengen. Het was voor hem een lange. Moeilijke weg geweest zo wist hij mij te vertellen. Het had het uiterste van hem gevergd. 'Maar', zei hij 'het is ongelooflijk wat een mens aan kan. Je krijgt kracht naar kruis'.

'Als men blijft geloven, kan de zwaarste steen niet zinken', zo zingt Herman van Veen. Die lied regel heeft veel weg van wat Jezus zegt: Als je geloof hebt als een mosterdzaadje, wordt het ondenkbare mogelijk.

De vraag is of we aan de verwachting kunnen voldoen en of ons zelfvertrouwen groot genoeg is. Durven we ondanks onze twijfels en ontoereikendheid toch te geloven dat ons geloof bergen kan verzetten ? Durven we te vertrouwen op zijn geest en hebben we genoeg 'spirit' in huis om het er maar op te wagen ? Er zijn voorbeelden uit de geschiedenis die aangeven dat het zeker niet altijd koek en ei was. Maar.....daar staat tegenover dat we ook best wat te bieden hebben, want ook dat zijn ervaringen, ook daar heeft de geschiedenis voorbeelden genoeg van. Mensen die heel maken, heil brengen, heilig zijn, bekend of onbekend. Laten we daar in Godsnaam mee doorgaan. Gewoon doen wat je moet doen. Met je geloof als fundament en Jezus als inspiratiebron. De boodschap die opklinkt uit de lezingen van vandaag lijkt me dan ook deze te zijn: wie gelooft in het Rijk van God, ook al is het maar een speldenknopje groot, doet er alles aan om dit rijk te realiseren.

Abt Denis Hendrickx.